

[Fogh Rasmussen]

Men det, hr. Maisted vil gøre, er at finansiere skattelettelser ved at reducere opsparingen, og det giver øget forbrug, og det ødelægger betalingsbalancen. Derfor må vi afvise hr. Maisteds forslag.

Det vil selvfølgelig ligge mig fjernt at antyde, at hr. Camre ikke har forstået, hvad jeg har sagt, og derfor må det være mig, der har udtrykt mig uklart. Det er svært, når hr. Camre nu siger, at man ikke kan bedømme socialdemokratiets økonomiske politik på de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet, for hvis socialdemokratiet havde været regeringsparti, så ville det have stillet mange andre ændringsforslag, som ville have fået det til at hænge sammen.

Hr. Camre må undskylde mig. Derved er vi jo berøvet en mulighed for at vurdere den samlede rækkevidde af socialdemokratiets økonomiske politik. Hr. Camre må medgive mig, at den eneste måde, hvorpå vi kan vurdere socialdemokratiets økonomiske politik, er ved at læse de ændringsforslag, som rent faktisk stilles. Det har vi gjort og har fået til resultat, at de forringer betalingsbalancen og statsunderskuddet. Hvad hr. Camre har af planer om at stille ændringsforslag, hvis, såfremt, ifald socialdemokratiet havde været regeringsparti, kan vi jo af gode grunde ikke vurdere.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Fogh Rasmussen har opfattet det korrekt: vi er imod tvungen opsparing, det er klart. Så sent som i går fremsatte jeg et forslag her i folketinget, der gik på en frivillig opsparing. Det var kun et spørgsmål om at finde den tekniske udformning af en tilsvarende model som bankers og andre pengeinstitutter, der kunne fremme den frivillige opsparing. Det blev afvist af hr. Fogh Rasmussen med nogle tekniske betragtninger. Han var utilfreds med, at sukkerlaget var for tykt, man ville jo friste folk over evne til frivillig opsparing. Og i dag efterlyser han frivillig opsparing.

Der er rig mulighed for at fremme den frivillige opsparing i samfundet. Den skal bare være fornuftig, der skal være balance mellem det, folk yder, og det, de får tilbage. Så enkelt er det, og det har pengeinstitutterne for længst fundet ud af. De solgte bank-

papirer til kurs 130, indfriet efter 5 år til kurs 200, skattefrie gevinster. De forstod selvfølgelig, hvad det drejede sig om. Men når det er den almindelige lønmodtager i samfundet, der skal have tilbud om at gøre præcis det samme og samtidig fremme den frivillige opsparing og være med til at sænke inflation og rentetryk i landet, så siger venstre nej, og så siger denne regering nej.

Den er fuldstændig gal, og det kan man se af de offentlige budgetter. Man lader sig dirigere af socialdemokratiet og venstrefløjen til at fastholde formynderstaten og et uacceptabelt stort offentligt forbrug.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Hr. Fogh Rasmussen siger, at han ikke har nogen mulighed for at vurdere socialdemokratiets politik, når ikke hver eneste del af denne politik er fremlagt i form af ændringsforslag til finanslovsforslaget. Jeg vil gerne sige, at vi har fremlagt et samlet økonomisk-politisk program, betegnet »Den solidariske vej«. Det har været gjort til genstand for beregninger i finansministeriets budgetdepartement. Budgetdepartementets bemærkninger er optrykt i den betænkning fra finansudvalget, som også hr. Fogh Rasmussens navn står under, vedrørende dette finanslovsforslag. Det er et sammenhængende program, og det har de virkninger på betalingsbalance, på statsbudget og på beskæftigelse, som er ønskelige.

Det, hr. Fogh Rasmussen siger, er egentlig, at vi ikke skal lytte efter formanden for finansudvalget, som siger: lad os nu prøve at få en rimelig kort og fornuftig debat, lad os nu nøjes med at stemme om et mindre antal spørgsmål. Hr. Fogh Rasmussen siger: nej, vi skal have hele denne politik omsat i 200, 300, 400 ændringsforslag. Jeg tror, at hr. Fogh Rasmussen var medlem af folketinget for nogle få år siden, da vi stemte her i 4, 5, 6 timer. Jeg synes faktisk ikke, at det bidrager til at højne folkestyrets anseelse, at vi stemmer i 5-6 timer fremfor i en time eller halvanden, hvor meget det nu bliver i dag. Det er for at spare folketinget for denne overflødige procedure, vi kun har gjort nogle markeringer.

Vi beder altså om, at når vi i betænkningen får optrykt vores kære budgetdepartements bemærkninger om vores politik, er det